

عنوان مقاله:

مقابله ی غیر فعال با پدیده ی ریزگردها راهکارهای معماری بومی - مردمی سیستان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم، مهندسی و فناوری های محیط زیست (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صدرا صاحب زاده سیستانی - دانشجوی کارشناسی ارشد فناوری معماری دیجیتال دانشگاه تهران پردیس هنر های زیبا دانشکده معماری
وشهرسازی تهران ایران

سارا نعمت الهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر دانشگاه تربیت مدرس دانشکده هنر و معماری تهران ایران

خلاصه مقاله:

دشت سیستان در جنوب شرقی ترین زمین های ایران در نزدیکی مدار راس السرطان در کمربند بیابانی نیمکره ی شمالی و در محاصره فروافتادگی دشت لوت در ایران (از غرب) وکوه های مرتفع هندوکش در افغانستان (از شرق) واقع شده است در این دشت و در پای آب رودخانه ی عریضی و کم عمق هیرمند در زمین های پوشیده شده با رسوبات دانه ریز و املاح دریاچه ی در حال خشکیدن و تقریباً هموار هامون و در یک شرایط اقلیمی منحصر بفرده منطقه مسکونی پرتراکمی شکل گرفته است بومیان ساکن با مطالعه و شناخت شرایط طبیعی منطقه از راهکارهایی نظیر ساخت منازل مسکونی در دوجمعه ی تابستانه و زمستانه استفاده از مصالحی نظیر خشت و گل به کاربردن سقف های گنبدی مرتفع و یادگیرهایی در جهت پشت به باد غالب و...به نحو مطلوب به استفاده از ویژگی های زیست محیطی منطقه در راستای تامین آسایش و رفاه درون خانه ها و مقابله با پدیده ریزگردها بهره گرفته اند از این رو بر آنیم تا پس از معرفی ژئواقلیم و شرایط زیست محیطی حاکم بر منطقه به بررسی راهکارهای استفاده شده در معماری بومی این منطقه بپردازیم روش تحقیق در این نوشتار توصیفی تحلیلی است که با بررسی منابع کتابخانه ای و نمونه ی موردی همراه می باشد در انتهای این بحث به دیدی جامع از شرایط اقلیمی و معماری بومی منطقه سیستان و طبقه بندی نکات مطرح در معماری مسکن بومی در سیستان دست خواهیم یافت

کلمات کلیدی:

ریز گرد، مقابله غیر فعال، معماری بومی، بادهای دائمی، تهویه طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/407352>

